ANUL III—No. 609 EDIŢIA ANTEIA LUNI şi MARŢI 3—4 SEPTEMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI SI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administraţieĭ
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale

Un an in ţară 30 leĭ; in streinĕtate 50
Şese lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găseşte de vĕnzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA : Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 3 Septembre

Dinrĕzboiulnaţionalităţilor

V

Intr'unul din numerile trecute am zis că suntem deja destul de batjocoriţĭ şi ponegriţĭ în literatura şi ziaristica germană. Intr'adevĕr, maĭ că n'am cetit un articol saŭ un studiŭ despre noĭ care să nu conţie fapte denaturate, colorit tendenţios, falş prin urmare, şi o malitie fără seamăn faţă cu starea de cultură a poporuluĭ nostru şi'n deosebĭ a unor anumite straturĭ sociale de la noĭ Trebue să spunem, că într'una din zile un lucru în sine neînsemnat ne-a provocat indignarea. Punĕnd mâna pe o mare gazetă germană, citirăm sub rubrica *Teatru, Ştiinţe şi Arte*, următoarele:

„S'a dat în Bucureştĭ zilele trecute la Teatru naţional *Hamlet*; un Domn *Claymoor* de la *L'Indépendance Roumaine*, în darea de seamă pretinde că Hamlet e deja învechit, că 'şĭ-a trăit traiul şi nu maĭ are nicĭ un rost; sala teatruluĭ va rĕmânea deşartă orĭ de câte orĭ se vor maĭ da asemenea vechiturĭ".

Şi în loc de a'şĭ face glumele sale pe spinarea eruditului Claymoor, ziarul termină ast-fel: „O tu, marele Shackespeare! De te-aĭ scula din mormânt şi aĭ vedea cum *românii* 'ţĭ înţeleg operele, apoĭ — aĭ muri de a doua oară!" Par'că Claymoor reprezintă critica noastră teatrală saŭ gradul nostru de cultură! Dacă am vroi şi noĭ să fim maliţioşĭ şi în acelaşĭ timp şi nedrepţĭ, am găsi în Germania şi Austria destule pilde după care am putea zice, cu maĭ multă dreptate de cât foaia de maĭ sus, că aceste ţĕrĭ sunt cele maĭ retrograde din Europa.

Ne-am întrebat de multe orĭ care să fie oare cauza, motorul, unuĭ asemenea tratament rĕŭ-voitor din partea ziaristiceĭ germane şi unicul respuns pe care l'am găsit, singura lămurire ce 'ţĭ-o dă printre rîndurĭ, indirect, însă-şĭ această presă a fost: *interesele politice*, spiritul de conservare, în primul rînd spiritul de cotropire culturală şi ne maĭ pomenitul eĭ şovinizm naţional. Presa germană, cu escepţiunea aceleia a *partidelor înaintate*, este cea maĭ rea-voitoare cea maĭ îngustă la simţiminte, cea maĭ egoistă şi maĭ veninoasă din Europa. Dar nu numaĭ noĭ, ci maĭ toate popoarele, afară bine înţeles de cele ce aŭ dat mâna cu nemţiĭ, aŭ de suferit de ponegrirĭ şi de denaturărĭ de fapte. Nemilostivă însă e această presă-reptilă maĭ cu seamă când vorbeşte—acésta ne intereséză maĭ de aproape—de micele State din Orient, dacă cum-va îndrăznesc a nu urma calea dorită de dênsa şi de politica germană. De unde Serbia Regeluĭ Milan era ridicată în cer, Serbia Regenţeĭ e insultată cu atâta neruşinare şi obrăznicie, că această atitudine a preseĭ austro-germane ar putea da loc şi la un conflict internaţional, cel puţin la aprinse note diplomatice, dacă Serbia ar fi o putere de acelaşĭ rang cu aceste două State. Şi toate acestea fiind-că Ex-Regele era un amic declarat al puterilor centrale, pe când Regenţa înclină maĭ mult spre Rusia. Sêrbiĭ, carĭ reprezentaŭ odinioară în presa germană un element de progres, ale căror finanţe eraŭ înfloritoare, (probabil fiind-că Milan contracta datoriĭ marĭ la Viena), astă-zĭ nu reprezintă de cât elementul slav cel maĭ ambiţios şi maĭ şovinist din Orient, incult, fanatic, aĭ căruĭ reprezentanţĭ şi bărbaţĭ de Stat sunt nişte mercenarĭ şi cărora li se neagă *acum* orĭ şi ce perspectivă în viitor. Dar tratamentul pe care îl sufer Sêrbiĭ azĭ, l'aŭ suferit Bulgariĭ erĭ. Ne aducem foarte bine aminte cum era tratat Ferdinand când primi coroana Bulgarieĭ şi Stambuloff care 'ĭ-o oferi. Bulgaria şi bărbaţiĭ eĭ de Stat eraŭ batjocoriţĭ şi insultaţĭ fără mĕsură, aceiaşĭ Bulgarie, acelaşĭ Principe, aceiaşĭ bărbaţĭ de Stat care, urmând astă-zĭ punctual, ca un bolnav, prescripţia medicilor din Berlin şi Viena, sunt lăudaţĭ ca înţelepţĭ, prevĕzătorĭ, pacînicĭ, un element de cultură, progres şi prosperitate şi a. m. d.

Inţelegem a face politică interesată; a spune însă că Sîrbiĭ, carĭ ierĭ aŭ maĭ fost un element de cultură, sunt azĭ retrograzĭ, iar Bulgariĭ, retrograziĭ de ierĭ, azĭ cel maĭ cu viitor popor din Balcanĭ şi asta *numaĭ* fiind că Sîrbiĭ aŭ urmat ierĭ şi Bulgariĭ urmează azĭ politica agreată de guvernele german şi austriac, aceasta nu numaĭ că n'o înţelegem, dar şi asigurăm presa nemţească că prin o asemenea conduită nu 'şĭ va câştiga nicĭ pentru sine şi nicĭ pentru aceĭ pe carĭ ea 'ĭ reprezintă, simpatiile sincere ale popoarelor din Balcanĭ.

Şi aşa stăm şi noĭ. Orĭ de câte orĭ li se pare nemţilor că barca noastră înoată în apele lor, apoi reprezentăm *noĭ* în Orient cel maĭ viguros element, industria se desvoltă, comerciul e în floare, şcoalele 's bune, armata e disciplinată; iar dacă îndrăznim a fi în aceleaşĭ relaţiunĭ amicale cu Rusia orĭ cu Franţa de pildă, saŭ dacă bărbaţiĭ noştri de Stat nu se conduc—lucru foarte rar—de cât numaĭ de interese pur româneştĭ, apoĭ ziaristica austro-germană ne face o mulţime nenumĕrată de complimente negative.

Cam pe la Aprilie apăru în Bon o carte intitulată: *Die Hohenzollern in Rumänien*, care dă o descriere a împrejurărilor ce aŭ determinat chemarea unuĭ principe german la tronul Românieĭ. Cu o mare severitate critică autorul politica rusească faţă cu ţara noastră şi ridiculisează slăbiciunea atâtor românĭ pentru Franţa. In această broşură e publicată şi o întrevorbire ce a avut autorul, *D-rul Zingeler* cu un însemnat român din Banat. In această convorbire Bănăţeanul se plânge că în nicĭ o altă literatură din lume româniĭ n'aŭ fost aşa de batjocoriţĭ ca în cea germană şi maĭ cu seamă în aceia inspirată de maghiarĭ. Aceleaşĭ plângerĭ le auzi Doctorul Zingeler chiar şi din gura unuĭ germano-român. Noĭ, din parte-ne, putem adăoga că am vĕzut neamul romanesc insultat în multe scrierĭ ce nu pot fi bănuite de *inspiraţie maghiară*. Nu maĭ departe de cât în citata broşură „*Vergessene deutsche Brüder*", autorul povesteşte pe seama românilor şi a ungurilor maĭ multe anecdote şi satire d'ale Saxonilor, ca şi când anecdotele le-ar da nemţilor un maĭ mare drept asupra Transilvanieĭ. Iată câte ce-va dintr'însele:

Corbul este porumbelul român; *broasca* privighetoarea noastră. Apoĭ ca o caracteristică a naţionalităţilor din Ungaria, citează următoarele: Ungurul, românul şi ţiganul sunt oamenĭ foarte veselĭ. *Suntschi-ul* (ungurul) suduie toată ziua, *românul te urmăreşte* cu ceatlâul iar ţiganul umblă cum l'a făcut mĕsa.— Când Dumnezeŭ vroi să creieze oamenĭ în Transilvania, atinse maĭ întâiŭ c'un băţ o piatră-silicie şi zise: „Scoală Iantschi!" Secuĭul sări în sus, cu blestemul în gură: *Ih Teremtette*! După aceea atinse o bucată de lut cu cuvintele: Scoală Michel! Saxonul se ridică încet, se frecă la ochĭ şi zise: „*Et tată, ce este?*" In cele din urmă atinse coada uneĭ vacĭ de pe câmp şi zise: Haĭ române, scoală! Acesta se închină adînc şi întrebă: „*Ce porunceştĭ stăpâne?*"— Alta despre eliberarea luĭ Isus: *Secuiul* propuse să se omoare soldaţiĭ romanĭ ce eraŭ de pază la mormînt; *Saxonul* era de părere că aceasta nu'ĭ permis şi sfătui a se petiţiona maĭ bine la Pilat, iar *românul* declară cu indiferenţă: „*Aşteptaţĭ pân'ce a însera şi'l fur eŭ pe Mântuitorul de pe cruce*".

Ajunge.

Nu vroim să insistăm asupra celor scrise maĭ sus pe care le-am reprodus ca o ilustraţie la acest din urmă al nostru articol; sunt nişte trivialităţĭ la adresa noastră ce nu merită maĭ multă atenţiune. O adevĕrată insultă însă este pentru poporul nostru când ziaristica şi literatura politică germană pretind că tot progresul nostru, toată vaza noastră în Europa o datorim pur şi simplu faptuluĭ că avem în capul nostru un Principe *înţelept* din marea Familie a Hohenzollernilor, *un Principe german*. Nu e aicĭ locul a vorbi de meritele, după noĭ *negative*, ce le are Carol I; dar trebue să respingem cu dispreţ o asemenea insultă, că noĭ am fi numaĭ nişte vite a căror stare bună — dacă bună e — se datoreşte numaĭ unuĭ înţelept văcar din Casa Hohenzollern.

Nemţiĭ merg aşa de departe cu şovinizmul lor şi în arta de a insulta în cât pretind că neamul lor joacă un rol de reformator al moravurilor *de la noĭ*, în Serbia şi Bulgaria; ba chiar şi faptul că purtăm, ceĭ din Orient, haine europeneştĭ, se datoreşte influenţeĭ germane.

Dorim să trăim bine cu toate naţiile, dar e cu neputinţă a iubi şi a stima pe ceĭ ce te ponegresc zilnic. Avem şi noĭ, ca şi alţiĭ, un ideal: înfrăţirea naţiunilor; neputinţa însă de a'l ajunge se datoreşte acelor *marĭ* carĭ, din motive josnice, provoacă neînţelegerĭ, aţîţă şi sădesc ura între popoare.

Avem respect şi admiraţie pentru cultura germană pe care o cunoaştem maĭ de aproape, deşi ne lipseşte entuziasmul ce'l avem pentru nobila Franţă, căreia lumea întreagă îĭ datoreşte recunoştinţă; cunoaştem pe poporul german ca un popor laborios, cu multe calităţĭ excelente; dar aceasta nu ne poate opri a înfiera politica necinstită, şovinismul îngrozitor a căruĭ pradă e, şovinizm dezaprobat şi combătut însă fără succes, de înseşĭ elementele culte şi *înaintate* germane.

Terminând, zicem amicilor colonizăreĭ Dobrogeĭ cu germanĭ: Gândiţi-vĕ bine înainte de a face un pas spre realizarea nefastuluĭ vostru plan care, din orĭ şi ce punct de vedere îl veţĭ privi, va fi—după cele arătate de noĭ—în dauna Românizmuluĭ.

Cer-Negură.

TELEGRAME

WASHINGTON, 1 Septembre. — Bilul tarifelor, adoptat cu oare-care modificărĭ de către Senat, a fost înaintat Camereĭ reprezentanţilor care l'a trimes comisiuneĭ financiare.

PARIS, 1 Septembre. — Mermeix, acuzat că a fost necorect în duelul sĕŭ cu D-nul Labruyère, a cerut procuroruluĭ general să facă o anchetă în această privinţă.

BUDA-PESTA, 1 Septembre. — Ierĭ manevrele aŭ fost foarte interesante. — Ministrul de rezbel al Românieĭ şi ataşaţiĭ militarĭ streinĭ eraŭ în suita Impĕratuluĭ.

Creşterea apelor Dunăreĭ s'a oprit de patru ore; se crede că aŭ să înceapă să se retragă.

CAROL NE VINDE!

Acum câte-va zile am zis că Carol I ne trădează, că El dispune de Ţară, de viitorul eĭ după plac. S'aŭ găsit oamenĭ carĭ aŭ pus credinţa mea la îndoială. Intre alţiĭ şi un amic al meŭ care în acest moment îşĭ face datoria ca ofiţer de rezervă.

Cine se îndoeşte n'are de cât să citească rîndurile următoare:

Ziarul unguresc „Egyetértés" *de la 12 Septembrie primeşte din câmpul manevrelor austro-ungare o depeşă din care extragem următorul pasagiŭ:*

„Ministrul de rĕzboiŭ român, Generalul Vlădescu fiind întrebat în privinţa existenţeĭ uneĭ *convenţiunĭ militare* **n'a negat**.

Diseară M. S. îl va priimi *în audienţă secretă*. Se atribuie prezenţeĭ Ministruluĭ de rĕzboiŭ român *o mare importanţă politică*".

Cred că lucrul este lămurit.

Nu vorbeşte Adevĕrul, *ci un ziar din cele maĭ însemnate ale Ungarieĭ.*

Nu vorbesc eŭ, ci Ministrul de rĕzboiŭ al guvernuluĭ român.

Am dar dreptul să repet:

Carol ne trădează! Carol ne vinde!

A. V. B.

Revolutia în Elvetia

Consiliul federal a declarat de întemeiată cererea uneĭ revizuirĭ a Constituţieĭ, introdusă de cetăţeniĭ liberalĭ din Tessin; el a dat ordin comisaruluĭ sĕŭ să formuleze o cerere de revizuire care să poarte un numĕr suficient de iscăliturĭ şi să promită revizuirea în cel maĭ scurt termen legal posibil.

Comisarul va trebui să facă cunoscut Consiliuluĭ dacă guvernul alungat de revoluţiune voeşte şi poate să'şĭ reia funcţiunile; mĕsurile decretate de Consiliul federal n'aŭ putut încă fi puse în execuţiune.

Guvernul provizoriŭ tot funcţionează.

La *Liberte*, ziar ultramontan, îndeamnă poporaţiunea la o contra-revoluţiune. Situaţiunea e din cele maĭ încordate.

Tribunalul federal a numit pe profesorul Schneider judecător de instrucţie extraordinar la Tessin.

BERNA, 2 Septembre.—Ştirile sosite din Tessin sunt satisfăcătoare; guvernul provizoriŭ a fost disolvat; prizonieriĭ din Bellinzona şi Lugano aŭ fost puşĭ în libertate. O delegaţiune a fracţiuneĭ clericale din Adunarea federală a cerut Consiliuluĭ federal reinstalarea formală a guvernuluĭ rĕsturnat. O proclamaţiune a Comisaruluĭ guvernuluĭ anunţă că a luat frînele guvernuluĭ; comisarul îşĭ dă toate silinţele să împace cele două partide politice din Tessin.

Inarmarea Serbieĭ

Administraţiunea resbeluluĭ Regatuluĭ Serbieĭ este foarte satisfăcută de rezultatele obţinute cu ocaziunea exerciţiilor miliţiĭ, ceea ce arată buna organizaţie a acesteĭ instituţiunĭ.

Toată clasa compusă din oamenĭ de 30 până la 40 de anĭ formând 25 de batalioane, a fost autorizată să 'şĭ ia armele; această mĕsură a făcut cea maĭ bună impresiune asupra poporaţiuneĭ.

Cholera în Spania

In oraşul Valenţia aŭ fost 31 cazurĭ de choleră şi 23 morţĭ; câte-va cazurĭ aŭ fost constatate şi într'un orăşel din provincia Castilia; la Valecas, lângă Madrid, s'aŭ constatat câte-va cazurĭ de o boală suspectă.

Votul universal

BRUXELLES, 2 Septembrie.—Congresul societăţilor uvriere în favoarea sufragiuluĭ universal a fost deschis.—D. Defuisjeaux a fost ales preşedinte.—500 de delegaţĭ representând 400 de societăţĭ eraŭ prezenţĭ. D. Costa, deputat italian, a asistat la şedinţă. S'a discutat maĭ cu seamă asupra dispoziţiunelor ce sunt de luat în vederea organizăreĭ unor manifestaţiunĭ pentru sufragiul universal în toate reşedinţele districtelor, în aceiaşĭ oră. După o lungă discuţiune congresul a adoptat propunerea Volder (Belgia) pentru a se organiza manifestaţiunĭ în toate capitalele provincielor în Duminica care precede deschiderea Camerilor;—această propunere a fost admisă cu mare majoritate.—Congresul a adoptat apoĭ în unanimitate principiul unor greve generale.

Asociaţiile de studenţĭ

II

E prea de mult şi din o epocă cu totul alt-fel, pentru ca să maĭ amintesc de cât în treacăt, vechia viaţă universitară a Universităţilor şi şcoalelor superioare din streinătate, precum Sorbona, Bolonia, Heidelberg etc. Ast-fel cum eraŭ organizaţĭ, studenţiĭ din acele timpurĭ ar fi astăzĭ imposibilĭ; iar organizarea lor nu ne poate procura puncte pe care să le adoptăm. Doar să citâm ca curiozităţĭ, vremea când la o Universitate ca cea din Montpellier, profesoriĭ se alegeaŭ de studenţĭ; saŭ când, ca la cea din Aix, alegeaŭ pe rectorele Universităţeĭ dintre eĭ; saŭ vestitele societăţĭ de studenţĭ, maĭ ales germane, care pretindeaŭ un duel saŭ două, ca titlu de candidatură pentru admiterea în sênul lor, şi nu aveaŭ ca scop de cât duelul la tot momentul şi sub orĭ ce pretext. Aŭ fost acestea, căcĭ era timpul spadeĭ atuncĭ; a maĭ rĕmas încă puţin din cele din urmă (bună-oară la Münich); dar vor dispărea cu totul, căcĭ astăzĭ sunt foarte departe de ţinta ce trebue să urmărească studenţiĭ.

De unde pot maĭ cu seamă lua exemplu studenţiĭ românĭ sunt asociaţiunile din Franţa. Voiŭ aminti şi câte-va asociaţiĭ din alte părţĭ; dar despre cele franceze voiŭ vorbi maĭ mult, ca model, căcĭ acestea merită. Se poate ca să fie altele maĭ vechĭ; dar cine nu cunoaşte, şi maĭ ales studenţiĭ românĭ, că vechimea nu înseamnă nimic, fără alte câte-va condiţiĭ. Cele maĭ vechĭ asociaţiĭ de studenţĭ francezĭ, de la Lille şi Nancy, numĕră abia 10 anĭ de existenţă; cea din Paris numaĭ 6 anĭ, din Montpellier 4 anĭ, din Marsilia, Aix, Lyon, Bordeaux etc., numaĭ câte 2 saŭ 3 anĭ, pe când asociaţia românească numĕră 11 anĭ, iar societăţĭ limitate, cum e a stu-

denţilor în medicină, Unirea etc. sunt şi maĭ vechĭ. E drept că s'aŭ făcut cercărĭ la Paris în 1848 şi 1876, dar fără rezultat, şi a trebuit acolo atacurile violente şi injuriile grosiere ale unuĭ pamflet la adresa studenţilor, pentru ca să'ĭ emoţioneze şi stimuleze pe aceştia. Dacă din aceasta se poate vedea că studenţiĭ noştri par a avea maĭ mult spiritul de asociaţie, căcĭ nu aŭ avut nevoie de regretabile scandale pentru a se întruni; asociaţiile franceze însă aŭ progresat gigantic, în scurtul timp trecut, şi aŭ ajuns a da adevĕrate şi puternice roade.

Dintre toate însă, asociaţiile studenţilor din Paris şi a celor din Montpellier, aŭ ajuns maĭ departe. Asociaţia din Paris ocupă astă-zĭ două rândurĭ de case (41 şi 43, rue des Ecoles), de unde acum 5 anĭ avea 4 întunecoase camere, cu 6 scaune şi o masă. Salǎ de serbărĭ, sală de bibliotecă foarte frumoasă, splendidă sală de arme cu cabină de duşĭ, sală de reuniunĭ şi conferinţe, sala ziarelor, (125 ziare primite), sala revistelor (39 reviste), sala de muzică, de conversaţie şi fumorĭ, a comitetuluĭ, a comptabilităţeĭ etc., etc., la care adăogându-se serviciul medical gratuit (făcut de 7 doctorĭ şi de maĭ mulţĭ studenţĭ în medicină şi internĭ), casa ajutoarelor (împrumuturĭ şi burse), serviciul avantagielor (reducerĭ numeroase), secţia de canotagiŭ, de gimnastică etc., fac din Asociaţia studenţilor din Paris cea maĭ frumoasă şi maĭ puternică asociaţie. Ea numĕră la 3,000 membri, dintre carĭ numaĭ 30 românĭ.

Asociaţiunea din Montpellier nu e însă maĭ pe jos, căcĭ ea locueşte în chiar proprietatea sa, un magnific edificiŭ cu faţadă de colonade, aşezat în marea piaţă (Esplanada) a oraşuluĭ. In treacăt putem spune —pentru a arĕta cât se încurajează în străinĕtate asemenea asociaţiĭ, —că suma de peste 90,000 francĭ, cât costă localul, a fost înaintată de un particular, fără nicĭ o obligaţie de cât înapoiarea eĭ în rate în timp de 20 anĭ. Această asociaţiune de asemenea are maĭ toate secţiunile, ca cea din Paris.

După Paris şi Montpellier, urmează cele-l'alte asociaţiĭ cu un local maĭ restrîns, dar nicĭ una fără local, ca la noĭ.

Organizaţia tuturor acestor asociaţiĭ diferă prin micĭ detaliĭ, ca statute şi chiar ca regulament. O asociaţie cuprinde membri din toate facultăţile şi din orĭ-ce şcolĭ superioare speciale ale localităţeĭ, împărţiţĭ pe atâtea secţiunĭ câte şcolĭ. Fie-care secţiune trimite în comitetul administrativ un numĕr de delegaţĭ, proporţional cu acel al membrilor secţiuneĭ; iar toţĭ aceştia aleg un preşedinte al comitetuluĭ; căcĭ asociaţia nu are preşedinte, pentru a evita competiţiile. La Paris secţiele aŭ chiar biurourĭ speciale dar supuse celuĭ central, de şi aŭ preşedinţĭ, vice-preşedinţĭ etc. din afară de acel biuroŭ. Cotizaţia variază după localitate: 1,50 Paris; 3 Montpellier etc. Toţĭ studenţiĭ aŭ o cartă de identitate cu fotografia lor, pe care se indică trimestrial achitarea la curent a cotizaţieĭ; iar în caz contrar negustoriĭ refuză reducerile, asociaţia îĭ interzice localul etc. Ast-fel încasările se fac de la sine. Sunt membriĭ activĭ, onorarĭ (foştiĭ activĭ; cu cotizaţie liberă), perpetuĭ (200 fr.) şi fondatorĭ (500 francĭ) (1).

Există regulat 1—2 întrunirĭ generale, dar sunt numeroase întrunirĭ pe secţiunĭ, precum şi conferinţĭ d. ex. de drept, medicină, literare, etc. de astronomie, de economie politică, etc., repetiţiĭ şi alte cursurĭ. Asociaţia are concursurĭ diferite între membriĭ şi liberează premiĭ şi recompense. O parte mărginită din fond este destinată pentru împrumuturĭ şi burse. Discuţiile politice saŭ religioase şi jocurile de hazard sunt interzise. E un biuroŭ de informaţiĭ pentru studenţiĭ nouĭ saŭ ceĭ strĕinĭ.

Toate avantagiile ce acordă, intelectuale şi pecuniare, aŭ birourĭ dirigiuitoare anumite. Partea distractivă nu lipseşte de asemenea căcĭ, pe lângă scrimă etc., sunt cel puţin o dată pe lună reuniunĭ amicale, serate muzicale şi literare, la care nu eziteazǎ de a da concurs artiştĭ din ceĭ maĭ renumiţĭ, ca Mounet Suly etc. — Asociaţiile aŭ un anuar şi un buletin periodic, maĭ des numit „L'Université“ de... (cel din Paris e mensual). Aceste publicaţiunĭ sunt de mare interes chiar pentru profesorĭ căcĭ conţin, pe lângă o mulţime de informaţiĭ şi indicaţiĭ, toată mişcarea învĕţământuluĭ superior. Une-orĭ editează lucrările studenţilor.

Iată într'un mod incomplect ce sunt asociaţiile saŭ, cum le zic eĭ şi sunt bine cunoscute sub această abreviare: A, ale studenţilor francezĭ: foarte tinere, dar deja foarte înaintate. E drept însă că studenţiĭ aŭ lucrat energic, iar profesoriĭ, publicul şi guvernul s'aŭ grăbit a le da cel maĭ eficace sprijin. Când un singur particular cheltueşte peste 6000 leĭ pentru a face şi oferi un drapel studenţilor din Montpellier; când un Chevreul şi Pasteur primesc a presida numeroase întrunirĭ studenţeştĭ; când în ne-sfârşita listă a membrilor onorarĭ, perpetuĭ etc, poţĭ vedea pe un Goblet, un Verneuil, Baillon, Barth. St-Hilaire, Berthelot, Faye, Ferry, Fournier, Maspero, Milne-Edwards, Mistral, De Quatrefages, Renan, Spuller etc. luând o parte însemnată la progresul Asociaţiilor; nu te poţĭ îndoi de viitorul lor. Carnot, Emilio Castelar, Jules Simon, vizitează maĭ deună-zĭ şi ast-fel încurageazǎ Asociaţia din Paris; Ministrul Goblet, la deschiderea Facultăţilor, constatând prosperitatea Asociaţieĭ, felicită pe studenţĭ „de a fi desvoltat la eĭ un spirit de corp legitim şi fecund, şi de a fi stabilit între eĭ o legatură frumoasă şi puternică“.

Autorităţile nu rĕmân maĭ pe jos în încurajarea Asociaţiilor. Comuna Paris subvenţionează pe acea de acolo. Preşedintele Republiceĭ nu refuză nicĭ o dată a înmâna în persoană drapelele Asociaţiilor; exemple din acest an chiar, aŭ fost la Montpellier, unde decorează pe Guy, preşedintele Asociaţieĭ — după cum anul trecut la Sorbona a decorat pe Chaumeton, Preşedintele Asociaţieĭ din Paris, —la Nancy, unde acum două lunĭ, prin Ministrul Cultelor, la inaugurarea statueĭ Jeanneĭ d'Arc, inaugurează drapelul Asociaţieĭ locale, de şi pe el sta scris *Strasbourg* şi purta eşarpă cu culorile *Alsacieĭ-Loreneĭ*. In fine, peste câte va zile, Asociaţia din Paris, are a fi declarată de guvern ca societate de utilitate publică, lucru nu tocmaĭ uşor în Franţa.

Ast-fel ştiŭ Francezíĭ a susţine orĭ ce serveşte instrucţiuneĭ şi educaţiuneĭ; dar acolo cetăţeniĭ sunt patrioţĭ luminaţĭ, profesoriĭ nu sunt scepticĭ şi studenţiĭ nu sunt indiferenţĭ.

Dac.

1) Orĭ-ce persoană titrată poate fi aleasă ca membru onorar, saŭ proclamată ca perpetuŭ şi fondator.

Informaţiunĭ

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul*, pentru a putea reduce cu 25% preţul publicaţunilor a renunţat cu desĕvârşire la serviciul agenţilor de publicitate, şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie Str. Nouă, No. 10.

Unguriĭ îşĭ fac de cap.

O telegramă din Cluj ne vesteşte că în urma verdictuluĭ juraţilor—în unanimitate ungurĭ—Preotul Ioan Macaveĭ a fost condamnat pentru delict de presă la un an şi jumĕtate închisoare de stat şi 400 fl. amendă. In caz de nesolvire încă la 40 zile închisoare, iar Septimiu Albini, la şease lunĭ arest şi ambiĭ la spesele de 59 fl. 85 cr. Amêndoĭ judecaţiĭ redactorĭ la „Tribună“ din Sibiĭ aŭ făcut recurs de nulitate.

Sâmbătă s'a făcut tragerea la sorţi a membrilor curţilor şi tribunalelor din Bucureştĭ care vor compune secţiunile pe viitorul an judecătoresc:

Inalta curte de Casaţie

Secţia I. D. P. Orbescu, preşedinte; Al. Petrescu, N. Mandrea, Al. Degrea, D. Hênţescu, V. Tassu, consilierĭ.

Secţia II. D-niĭ: Gr. Lahovary, preşedinte; St. Silion, Ch. Ferechide, Al. Giani, D. C. Ştefănescu, N. Predescu, R. Opran, D. Tacu, consilierĭ.

Precum am anunţat în numĕrul de ierĭ, a vorbit D. Procuror-general despre conflictul legilor şi a rĕspuns D. Prim-preşedinte despre reforma magistratureĭ inamovibile.

Curtea de apel

Secţia I. — D-nul Adolf Cantacuzino, Câmpineanu, At. K. Kivu, I. Duca.

Secţia II. — G. Petrescu G. D. Economu, D. Cuculi, G. S. Constantinescu, Ar. Eustaţiŭ.

Secţia III. — Gr. E. Schina, I. Cerchez, Gr. C. Burcă, Corneliŭ Rômniceanu-Manolescu.

Camera de punere sub acuzaţie. — Gr. I. Constantinescu, Al. Chivu, D. Dobrescu.

Curtea cu Juraţĭ. —D-l C. Câmpineanu va prezida Curţile cu Juraţĭ de Ilfov şi Ialomiţa. D-l Eustaţiu, va prezida Curţile cu Juraţĭ de Teleorman şi Vlaşca. D-nul G. Bagdat, va prezida Curţile de Prahova şi Buzĕŭ, şi D-l I. Cerchez, pe cele din Argeş, Muscel şi Dîmboviţa.

După legea cea nouă, discursurile şi rĕspunsurile de deschidere se suprimă.

Tribunalul de Ilfov

Secţia I. Prim-preşedinte, D. Iulian; judecător, D. Al. Culoglu; supleant, D. Naumescu; judecător de instrucţie, I. Tĕuşanu.

Secţia II. Preşedinte, D-nul Mavrodin, judecător D-nul Hiotu, supleant D. Lahovary, judecător de instrucţie, D-nul Statescu.

Secţia III. Preşedinte, D-nul Florian, judecător D-nul Christu, supleant D-nul Florescu, judecător de instrucţie, D-nul Sfetescu,

Secţia de Notariat. Preşedinte, D-nul Tanoviceanu, D-niĭ Oscar Niculescu, Obedenaru şi Cristopol membri judecătorĭ, D-nul Mitilineŭ supleant, D-nul Tătăranu, judecător de instrucţie.

Tribunalul Comercial. Preşedinte D-nul Djuvara, judecător D-nul Procopescu, supleant D-nul St. Hagi Pandele, judecător de instrucţie D-nul Dem. Maxim.

Delegatul comitetuluĭ asociaţiuneĭ studenţilor universitarĭ din Bucureştĭ, primind ştirea din partea comitetuluĭ Asociaţiuneĭ din Iaşĭ, că Primăria din Iaşĭ a votat suma de 2,500 leĭ pentru banchetul ce se va da studenţilor din Bucureştĭ, carĭ vor merge după Botoşanĭ la Iaşĭ, a depeşat primaruluĭ, mulţumindu'ĭ din partea studenţilor.

Aviz D-luĭ Primar al Capitaleĭ, care e extrem de politicos (!) în ceea-ce priveşte studenţiĭ şi presa.

Ştirĭ Telegrafice

PARIS, 1 Septembre. — Intrunirea deputaţilor bulangiştĭ a votat o moţĭ ne de blam D-luĭ Mermeix autorul articolelor „Coulissés du boulangisme“ invitându'l să'şĭ dea şi demisia de deputat.

Câte-va ziare anunţă că în urma destăinuirilor coprinse în „Coulissés du boulangisme“ consiliul de miniştri se va ocupa cu chestiunea de a se şti dacă Senatul nu trebue să se constituiască din noŭ în înaltă Curte de justiţie pentru a se pronunţa asupra comploturilor urzite de regalişti şi bulangiştĭ. — Maĭ mulţĭ deputaţĭ oportuniştĭ şi radicalĭ aŭ de gând să aducă această afacere în discuţiune îndată ce se vor deschide Camerele; eĭ vor profita de această ocaziune pentru a ataca pe D-niĭ Floquet şi Freycinet în privinţa conduiteĭ lor anterioare faţă cu bulangiştiĭ.

GLASCOW, 1 Septembre. — In momentul când vaporul „State Georgia“ trebuia să părăsească portul pentru a merge la New York, toţĭ oameniĭ de serviciŭ aŭ părăsit bastimentul sub pretext că se găsea pe bord un brutar care făcea parte din societatea brutarilor dar care nu făcea parte din „Uniunea marinarilor.“

H. M. STANLEY

52

INTUNECIMELE AFRICEĬ

Misionariĭ francezĭ şi staţiunile lor la Usamburo.

Misionariĭ francezĭ, trebue s'o spunem, nu pot fi întrecuţĭ în arta de a da staţiunilor lor, un aspect de confort şi de eleganţă. Fie-care casă are patru saŭ cincĭ cam re. In mijlocul şiruluĭ de case se înalţă biserica. Trimisesem deja mesagerĭ D-luĭ Mackay, din societatea Misiunelor bisericeĭ Anglicane şi a doua zi soseam la stabilimentul sĕŭ, construit în mijlocul unuĭ loc singuratic, la baza uneĭ culmĭ al căruĭ vîrf e aşternut cu stîncĭ. Suntem pe un drum cât ar putea încăpea un vagon. Priveliştea peisagiuluĭ îţĭ strînge inima. Nimic verde; iarba e moartă, copaciĭ sunt morţĭ.

Nicĭ un mugur, nicĭ o floare—seceta a prăpădit tot. Maĭ avem încă de făcut un chilometru când nĭ se înfăţişează un om mic, cu barba mare şi neagră, cu pĕrul castaniŭ, îmbrăcat cu haine de pînză albă şi pe cap cu o pălărie cenuşie tiroleză.

— Dumneata eştĭ, D-le Mackay! Par'că viĭ din Anglia.

— Nu, sunt de zece anĭ în Africa.

Şi vorbind, intrarăm în curtea aşezămintelor misiuneĭ. Tot, aicĭ, îţĭ destăinuieşte munca neobosită sub arşiţa soareluĭ care te frige. In curte, un mare atelier, bine instalat, plin de instrumente; fierariĭ fac o putină; alţiĭ repară o luntre. Lucrătoriĭ, când trec pe lângă noĭ se descoperă şi ne zice bună ziua.

Sunt întrodus într'o odae vastă. Numaĭ cărţĭ şi tablourĭ! Mackay are miĭ de cărţĭ în iatac, în sufragerie, în biserică, pretutindenĭ. Un literator distins, a scris acum în urmă istoria unuĭ oarecare, care a stat mult timp în Africa, — cartea de la început până la sfîrşit nu dă de cât un lung şir de vaete şi lamentaţiĭ. Dacă l'ar fi vĕzut pe D-nul Mackay cum trăeşte, şi prin câte a trecut, şi autorul şi eroul s'ar fi vindecat de boala plângerilor. Cu toate acestea, ăst adevĕrat eroŭ, de doĭ-spre-zece anĭ îşĭ urmăreşte opera fără preget, zi cu zi, fără căinţă.

Am stat acolo de la 28 August până la 17 Septembrie, dimineaţa.

Eram acuma bogaţĭ în proviziunĭ de tot felul, —două sute baloturĭ de articole diverse şi patru-zecĭ lăzĭ de conserve. Dădu patru spre-zece măgarĭ Paşeĭ pentru transportarea bolnavilor sĕĭ. Misionariĭ francezĭ de la Bukumbi avură bunătatea să ne viziteze şi să ne aducă producte din plantaţiunile lor; le-am cumpĕrat treĭ măgarĭ pentru Paşa, Casati şi mine.

In aceiaşĭ seară Domniĭ Mackay şi Deachs singuriĭ membri aĭ misiuneĭ prezente, ne dădură o masă somptuoasă.

Mâncarăm rosbif, tripturĭ de pasărĭ, sosurĭ, plum-buding şi bĕurăm vin. După obiceiul din ţările civilizate, banchetul se sfîrşi cu discursurĭ. Fuiŭ însărcinat de a ridica un toast pentru Emin Paşa. D. Mackay bĕu în sănătatea mea şi fie-care din persoanele prezente fu la rîndul eĭ obiectul urărilor celor maĭ binevoitoare şi maĭ sincere.

La 26 Octombrie intram la Muhalala şi la 8 Noembrie eşeam din Ugogo. Nicĭ o parte a Africeĭ nu mĕ interesase maĭ mult ca asta. Nicăerĭ indigenul nu ştie să se facă maĭ nesuferit ca acolo. S'ar putea crede că există în Ugogo o şcoală de rĕutate şi de înşelăciune. De nouĕ-spre-zece anĭ doream să vĕd ţara asta şi poporul eĭ, care mi se păreaŭ demne a se ocupa de ele. Aveam siguranţă că ar fi de ajuns şease lunĭ pentru stabilirea comunicaţiilor cu popoarele depărtate. Cum sosiĭ, aflaĭ că trebuie să renunţ, la speranţa asta: opera asta aşteaptă pe germanĭ şi le-o invidiez.

După două zile de marş ajunserăm la staţiunea germană de la Mpuapua, unde ne primi locotenentul Rochus Smidt de o lună instalat acolo de către maiorul Wissmann, care este, ni se spune, comisarul imperial al Africeĭ orientale germane.

Smidt construise deja parapete de piatră în jurul unuĭ mic fort, care conţinea 100 zuluşĭ,—pe o înălţime foarte expusă la vînturĭ şi unde vor peri mulţĭ ofiţerĭ fără şanşă că aŭ fost numiţĭ comandanţĭ la Mpuapua. Reverendul D-l Price veni să ne salute. Intre alte complezenţe puse la dispoziţia noastră ultimele douĕ-spre-zece liniĭ din ziarul *Neekly Times*. Foiletând paginele voluminoaseĭ colecţiunĭ, mĕ miraiŭ de uşurinţa cu care alunecă un an, fără scuturăturĭ şi fără vibraţiunĭ simţitoare.

Insoţită de locotenentul Smidt, expediţiunea compusă din şeapte sute de inşĭ, părăsi Mpuapua în ziua de 13, mergând spre coastă, şi după cincĭ zile, eşiam din pustiurĭ pentru a intra într'o localitate parfumată de crinĭ şi pe care o înviora verdeaţa primăvăratică. Peste două ceasurĭ intraiŭ în câmpia de la Makata.

La 23 eram la Simbamueni, un sat, alcătuit din patru-sute colibe conice, încungiurate cu un zid de mâl. Cât ţinu popasul a doua-zi, locotenentul Smidt însoţi pe Emin Paşa în vizita ce făcu misiuneĭ franceze a Sfîntuluĭ Spirit.

(Va urma).

CATULLE MENDÈS

Cele treĭ fericirĭ

I

Intr'o zi—nu eram maĭ mare de şaĭ-spre-zece anĭ—m'am întâlnit pe drum cu gingaşa copiliţă Christina care mergea pe lână gard, cu nişte paşĭ mărunţeĭ ca aĭ uneĭ păsărele care se grăbeşte. Pentru ce nu zbura ea, dacă se grăbea? Sigur că frumosul îngeraş avea aripĭ, ascunse sub talia rocheĭ de lână; însă ar fi trebuit să 'şi scoată corsagiul şi, cum era modestă, n'ar fi primit să facă aşa lucru sub cerul liber. Se grabea foarte mult; nu se oprea să culeagă nicĭ o floare, nicĭ să asculte ciripitul piţigoilor carĭ se ceartă, nicĭ să privească cum scăpăraŭ, peste apa limpede, tremurătoarele aripĭ scânteetoare ale caluluĭ-draculuĭ. Primăvara era de sigur foarte umilită vĕzênd că fata trăia ast-fel fără să o bage în seamă.

—Heĭ! bine că te vĕd, dragă Christino!... îĭ ziseĭ, —In-cotro alergĭ, departe de căsuţa pe care bunica-ta o înveseleşte cântând cântece vechĭ de dragoste pe când toarce tortul alb ca neaua.

D'o-cam-dată se cam gândi dacă să 'mĭ rĕspundă orĭ nu; sunt lucrurĭ pe carĭ nu le poţĭ destăinui oamenilor carĭ trec pe drum; în sfârşit, roşie ca o cireaşă şi ţiind în jos ochiĭ a căror gene îĭ pătară obrajiĭ cu o umbră uşoară, 'mĭ zise:

—Mĕ duc să mĕ întâlnesc cu iubitul meŭ care mĕ aşteaptă în pădurea de plopĭ de colo, la dreapta drumuluĭ.

—Ah! câtă dreptate aĭ! ziseĭ eŭ. Sunt multe fete carĭ în locul tĕŭ, s'ar juca încă cu păpuşele saŭ s'ar îndeletnici să 'şĭ înveţe surioara ca să citească. Asta'ĭ o petrecere plăcută şi o ocupaţie interesantă! Saŭ ar î grijĭ de ale caseĭ, dând mână de ajutor mumeĭ lor saŭ slujnicilor, ştergênd praful după mobile, aşezênd cu regulă farfuriile, cârpind rufele; şi toate acestea sunt mijloacele cele maĭ bune ca să 'şĭ roşească mâinile şi să 'şĭ rupă unghiile! Nu! nu! o fată când e tînĕră şi frumoasă nu are altceva maĭ bun de făcut de cât să 'şĭ ofere buzele aceluia care le doreşte. Fiind că viaţa'ĭ dulce numaĭ când omul iubeşte. Inima ta, visele tale şi toate frumuseţile misterioase ale adolescenţeĭ tale îmbobocite să le daĭ într'o singură tufă de florĭ fericite. Trebue să ştiĭ că gura'ĭ făcută pentru sărutat, dupe cum e făcut trandafirul pentru a fi mângâiat de albinele înamorate; chiar când crudă, iubirea este extazul necomparabil; şi, după bucuria că zâmbeştĭ nu 'ĭ altă bucurie maĭ dulce de cât când plângĭ. Du'te, du'te, prietină Christină, aleargă iute, şi maĭ iute, către singurele dulceţĭ şi către singurele amărăciunĭ carĭ merita ca să se nască şi să nu moară!

Negreşit însă că nu avea Christina trebuinţa ca să fie încuragiată să iubească, fiind că nu voise să mĕ asculte şi ajunsese departe, tocmaĭ colo lângă pădurea de plopĭ, unde o vĕzuĭ că intră iute ca şi o rîndurică care cade în cursă.

Iuţiĭ pasul, mĕ apropiaĭ. In dosul bălăriilor nu vedeam pe nimenĭ, însă auzeam—fiind-că şi păsările tăcuseră şi adierea se liniştise—zgomotul uneĭ sărutărĭ, şi a alteĭ sărutărĭ iar, şi eŭ uraĭ prieteneĭ mele Christina iubire frumoasă şi îndelungă!

II

Altă-dată—îmĭ aduc aminte încă, dar cam slab, de vremea când fusesem tênĕr — întâlniĭ într'o serbare pe frumoasa damă Christina când trecea prin sala unuĭ palat mergênd trufaşe ca o împĕrătească care nu se micşorează să zâmbească. Acum nu maĭ semĕna câtuşĭ de puţin, cu fetiţa care se grăbea pe poteca de pe lângă gardul înflorit. Era maĭ frumoasă în lumina stofelor şi în splendoarea giuvaerelor; n'ar fi putut spune cine-va hotarât dacă lumina vie care o în

făşura era făcută din strălucirea luminărilor, saŭ din dragostea care ţîşnea din toţi ochiĭ pironiţĭ pe dênsa! Fiind-că numaĭ la Christina se uitaŭ prinţiĭ cel maĭ frumoşĭ şi toţĭ ambasadoriĭ cu toţĭ curtezaniĭ; era uşor de vĕzut că chiar cel maĭ puţin amorezat de ea, dintre toţĭ aceşţia, ar fi murit bucuros numaĭ dacă ar fi putut să îngenuche şi să sărute nodul de panglicĭ galbene de la pantofiĭ eĭ de piele de jder. Insă Christina nu băga în seamă atâtea iubirĭ şi atâtea respecte. Ea trecea, nepăsătoare, printre grupurile extaziate. Chiar nu vĕzu de fel, lângă uşe, pe un pagiŭ mic care leşină de dragul eĭ.

— Heĭ! bine că-te vĕd, prietenă Christină! îĭ ziseĭ. Dar încotro te ducĭ aşa de mândră, fără să aibĭ milă de mulţimea care te înconjură?

Ea nu'mĭ rĕspunse numaĭ de cât, ba chiar se uită cu dispreţ la mine; să credeţĭ că frumoasa damă nu mĕ cunoştea; în sfârşit, cu mândrie nespusă, îmĭ rĕspunse, şi vorbele'ĭ picaŭ dintre buze cu acea încetineală pe care ar pune-o ca să picure o fîntână si gură că varsă numaĭ diamante, şi mărgăritare.

— Mĕ duc la împĕratul, fiind-că mĕ aşteaptă în gateria unde sunt aşezate portretele strămoşilor luĭ; azĭ el trebue să'mĭ dea titlul de marchiză şi toată prada de aur şi de pietre scumpe pe care a câştigat'o de la raiaoa din Sirinagor cu care s'a războit.

— Ah! câtă dreptate aĭ! ziseĭ eŭ. Sunt multe femeĭ carĭ, în locul tĕŭ, ar sta a casă ca să gătească bucate pentru bărbaţiĭ lor saŭ ca să îngrijească de copilaşĭ; aşa lucru este o întrebuinţare nobilă a timpuluĭ, sînt grijĭ potrivite pentru o persoană inteligentă. Saŭ s'ar înduioşa ascultând murmurele acestor prinţĭ, acestor ambasadorĭ, acestor curtezanĭ gata să moară de dragostea lor; ele ar merge poate până acolo ca să mângâe cu o lacrimă pe bietul pagiŭ mititel care e leşinat colo. Nu, nu, neînfrânata dorinţă de glorii şi de avuţiĭ este singură venită de a ocupa sufletul. Este maĭ bine să fie cine-va salutată de veneraţia tremurătoare a popoarelor, este maĭ bine să locuiască într'o casă de marmură şi de mozaicurĭ, augustă ca o biserică, este maĭ bine să aibă în sertare şi în cufere comorĭ nesecate! Du-te; du-te! prietenă Christină, du-te la împĕratul! şi eştĭ prea umilită dacă te mulţumeştĭ numaĭ cu un titlu de marchiză şi cu comoara slabă a uneĭ raiale.

Christina însă nu'şĭ pierduse vremea ca să mĕ asculte; era departe, în vestibulul pardosit cu jad şi cu malachită; şi-o vĕzuĭ cum dispăru pe o uşe înaltă ale căruĭ perdele se lăsară îndată după dênsa.

Mĕ luasem după Christina, m'apropiaĭ de perdele; prin ele nu puteam să vĕd pe nimenĭ, însă auziĭ în tăcerea speriată care se face împrejurul locuinţeĭ Impăraţilor, zgomotul ce'l făceaŭ baniĭ şi pietrele scumpe şi uraĭ prietineĭ mele Christina o avuţie lungă şi glorioasă!

III

O întîlniĭ pentru cea din urmă oară, — eram maĭ puţin tênĕr; maĭ mult bĕtrîn şi foarte trist; era într'un sfîrşit de toamnă, pe drumul lung dintre douĕ şirurĭ de ulmĭ cu frunzele roşiĭ. O puseseră, cu faţa descoperită, după obiceiul din ţara aceea, pe un pat negru, pe care îl duceaŭ pe umerĭ patru ciocli, şi era foarte palidă fiind-că era moartă. După dînsa veneaŭ părinţiĭ, rudele, prieteniĭ, plângĕtoarele carĭ se văicăresc subt sovoanele lor lungĭ. Şi cerul, acoperit cu un nor negru, câmpiile negre udate de o burniţă de ploae, şi arboriĭ cu frunzele rare, carĭ se ciocneaŭ izbite de vînt, îţĭ înfioraŭ inima. Ea însă, moartă, nu vedea nicĭ jalea oamenilor nicĭ jalea lucrurilor; ea nu era tristă.

— Heĭ! te întîlniĭ iar, prietină Christină! îĭ ziseĭ. Dar unde te ducĭ, cu pompa asta de jale, departe de locuinţa ta, departe de oraş, departe de viaţă?

Crezuĭ că vorbisem de giaba; cam rar se întîmplă ca moartele abia adormite să consimtă să se deştepte ca să rĕspundă trecĕtorilor; cu toate acestea, fără ca pleopele să'ĭ tremure, fără ca buzele să i se misce, cu un glas care semĕna cu o suflare, Christina îmĭ rĕspunse:

— Mĕ duc în groapa mea pe care 'mĭ-aŭ săpat'o în micul cimitir pe care 'l vezĭ colo, la dreapta drumuluĭ.

— Ah! câtă dreptate aĭ! rĕspunseĭ eŭ. Acum, numaĭ acum aĭ dreptate. Aĭ primit în sfîrşit sărutatea cea maĭ dulce, sărutarea care închide buzele pentru tot-d'a-una şi Moartea e un împĕrat care 'ţĭ-a dat comoara necomparabilă, tăcut'a comoară a păceĭ şi a uităreĭ. Grăbească-se groparii ca să te culce în mormêntul dulce şi adînc şi să arunce peste tine mult; mult pămînt pentru ca să nu maĭ poţĭ s'auzĭ vre o dată zadarnicul murmur al lucrurilor şi gălăgia şi maĭ zadarnică a oamenilor.

Plecaĭ după dînsa. Nu plângeam.

Printre crăcile posomorîte ale moliftţilor şi ale sălciilor plîngĕtoare nu vĕzuĭ, din locul unde stam la o parte, când se coborî patul funebru în groapă; însă auziĭ, — în tăcerea ce se înalţă din morminte — zgomotul neîntrerupt al pămîntuluĭ aruncat de lopeţĭ, şi uraĭ prietineĭ mele Christina un somn lung şi bun.

I. S. Spartali.

Tunelul de la Bordea-Vasluĭ.

De câte-va zile lucrătoriĭ dintr'o parte şi din alta a galerieĭ tuneluluĭ simţeaŭ că se apropie uniĭ de alţiĭ prin isbiturile casmalelor care se auzeaŭ în ambele părţĭ.

Duminică la oarele 11 ziua, toată galeria răsuna de uralele în diferitele limbĭ a lucrătorilor care 'şĭ dăduse mâna la întâlnire.

Cu această ocazie D. inginer S. Carcalechi şef de secţiune, procură personaluluĭ linieĭ, antreprenorilor şi lucrătorilor o mică petrecere.

D'asupra tuneluluĭ în axă fâlfâie tricolorul romănesc. Ambele capete ale galerieĭ eraŭ luminate cu lampe cu oleiŭ pentru lucru. La punctul de întâlnire lucrătoriĭ armaţĭ cu uneltele de lucru strigaŭ: Vivat România, Trăiască lucrătoriĭ.

Pe seară pădurea Bordea răsună de uralele lucrătorilor care aveaŭ la disposiţie 20 vedre de viŭ.

In săpăturile galeriĭ s'a găsit maĭ multe vertebre, probabil ale vre-unuĭ animal antideluvian, şi douĕ talere de cositor cu marca Poloneză şi care nu diferă întru nimic de talerile ce se maĭ găsesc şi astă-zĭ pe icĭ şi colea.

LACUL-SERAT

A păţit o mare ruşine Costică Bottea, vĕrul luĭ Guţă Pĕucescu, când a fost alaltă-erĭ aicĭ.

Regulamentul staţiuneĭ balneare din Lacul-Sĕrat, zice la art. 94 că sezonul băilor, începe la 1 Maiŭ şi se închide la 1 Septembrie. Pe baza acestuĭ articol muzica a fost angajată pe patru lunĭ.

Vĕrul Ministruluĭ domeniilor, când a fost alaltă-erĭ prin Lacul-Sĕrat, a ordonat şefuluĭ muziceĭ să plece, fiind numĕrul bolnavilor foarte restrâns.

Şeful muziceĭ, ca militar, 'ĭ-a respuns că nu are a primi ordin de la D-sa — *Colonelul meŭ*, a adăogat capel-maistrul, *'mĭ-a ordonat să staŭ în Lacul-Sĕrat până la 1 Septembrie cu muzica, şi voiŭ sta până în acea zi.*

Costică Bottea, furios că nu este ascultat, a poruncit să nu se dea petroleul necesar pentru lămpile muzicanţilor. Atuncĭ, cu o coletă, s'a adunat mica sumă necesară pentru cumpĕrarea petroleuluĭ, şi ast-fel muzica a cântat şi în ziua de 1 Septembrie, contra ordinuluĭ mareluĭ mineralogist.

Costică Bottea, deprins cu lăutarĭ, nu poate înţelege cum muzica militară nu s'a supus ordinuluĭ sĕŭ.

S'a speriat geologul de poziţiunea ce ocupă.

Dă'mĭ Doamne! ce n'am gândit,
Să mĕ mir ce m'a găsit!

— Un fapt revoltător comis de inginerul director al staţiuneĭ balneare din Lacul-Sărat.

După regulamentul acestor băĭ fie-care persoană care stă în Lacul-Sărat, în timpul sezonuluĭ, maĭ mult de treĭ zile, este obligat a plăti *zece leĭ* dacă este singur, *cincĭ-spre-zece leĭ* dacă este cu familia.

Această taxă este destinată pentru plata muziceĭ, şi pentru îmbunătăţirĭ a se face localuluĭ cazinuluĭ.

Alaltă-erĭ inginerul director a executat pe o nenorocită femee să plătească *zece leĭ.* — Cine este acea femee?

Ea a cărat toată vara pâne din Brăila în Lacul-Lărat, şi pentru această muncă primea, nu leafă lunară, dar atâta la sută asupra zilniceĭ vînzărĭ.

Şi pe această femee inginerul director a executat'o sunt câte-va zile şi i-a luat cu sila *zece leĭ* zicêndu-ĭ: — *Aĭ ascultat şi tu muzica toată vara.*

Ce zice distinsul geolog Costică Bottea? Ce zice vĕrul sĕŭ Guţă Păucescu, ineptul Ministru al Domeniilor?

ULTIME INFORMAŢII

In numĕrul de astă-zĭ publicăm în fruntea ziaruluĭ ultimul articol din seria: *Din rĕzboiul naţionalităţilor*, căcĭ e de o mare importanţă pentru noĭ şi pentru toţĭ româniĭ.

Atragem atenţiunea cititorilor noştri, în deosebĭ asupra acestuĭ articol, care zugrăveşte dragostea nemţilor pentru noĭ, întocmaĭ după cum ea este în realitate.

Toate trupele concentrate pentru manevre aŭ sosit în cantonamentele ce le-aŭ fost desemnate.

Trupele din corpul I aŭ sosit la Slatina şi se exersează pe platoul de la gară spre oraş, cele din Bucureştĭ la Ciocăneştĭ şi Buciumenĭ, cele din Corpul al III Galaţĭ la Buzĕŭ, iar acelea din al IV corp în triunghiul Paşcanĭ-Roman Iaşĭ.

Este maĭ mult de cât sigur că consorţul de bancherĭ în capul căreia te găseşte Discontogheselchsaft din Berlin, va obţine conversiunea datorieĭ noastre 5% în 6%.

Bucarest află că rezerviştiĭ chemaţĭ la manevre n'ar fi rĕspuns la apel în numĕr îndestulător, aşa că multe regimente n'aŭ efectivul lor complect.

Aflăm că D-nul Musicescu directorul coruluĭ Mitropolieĭ din Iaşĭ, voind a trece cu corul sĕŭ prin Bucureştĭ să dea câte-va concerte, a primit în drum o telegramă iscălită de un domn (?) şi în care i se anunţa că la caz de va veni va fi fluerat de studenţiĭ Universităţiĭ.

Putem asigura că aceste nu era alt ceva de cât o farsa celor ce se tem de a nu peri faţă cu meritele D-luĭ Musicescu, câştigate prin muncă şi energie.

Studenţiĭ Universităţeĭ din Bucureştĭ cunosc destul de bine meritele acestuĭ profesor distins a conservatoruluĭ din Iaşĭ, şi-l putem asigura că maĭ lesne fluerăturile ar fi sunat la urechile celor ce aŭ semnat telegrama.

Studenţiĭ Românĭ îşĭ cunosc şi ţara şi oameniĭ eĭ de valoare.

La congresul studenţilor de la Botoşanĭ vor lua parte şi D-niĭ miniştri T. Roseti şi A. Lahovari, primul ca prieten al luĭ Eminescu şi al doilea că fondator al ziaruluĭ *Timpul.*

Comisia, pentru examinarea aspiranţilor la bursele vacante de la seminarul central din Capitală, începe la 2 a curenteĭ lucrarea sa.

Membriĭ în comisiune pe lângă P. S. director, preşedinte, sunt D-niĭ profesorĭ Dr. C. D. Georgian, N. Nitzulescu, P. Gârboviceanu, Ştefan Călinescu Iconomu şi Th. V. Alexandrescu.

Intr'unul din numerile noastre am vorbit de o hoţie care s'a comis în dreptul comuneĭ Buftea asupra distribuitoruluĭ de tutunurĭ, Dumitrache Şerbănescu.

Jefuitoriĭ aŭ fost prinşĭ; eĭ sunt doĭ vechĭ condamnaţĭ şi un ţĕran. Parchetul instrueşte afacerea.

Partea fie-căruĭ societar de clasa I, al Teatruluĭ Naţional, a fost de 195 pe luna August.

Următoarele numirĭ s'a făcut pe ziua de 1 Septembre la Eforia Spitalelor civile din Bucureştĭ:

Sc. Cocorăscu, actual arhivar al serviciuluĭ comptabilităţeĭ verificator în locul d-luĭ Holban demisionat.

I. Carabeţeanu actual ajutor al regis trătureĭ se numeşte arhivar în locul d-lu Cocorăscu înaintat.

Eforia spitalelor civile din Bucuresti
Publicaţie

In ziua de 27 Septembre 1890, orele 11 a. m., se va ţine licitaţie în localul Eforieĭ, strada Colţeĭ No. 38, Bucureştĭ, pentru arendarea moşieĭ Plopu-Ianca-Perişoru din judeţul Brăila, pe termen de cincĭ anĭ, începătorĭ de la 23 Aprilie 1893.

Condiţiune specială: Dacă procesul de reziliere de contract, intentat actualuluĭ arendaş, ar fi tranşat în favoarea Eforieĭ, periodul de 5 anĭ de arendare va începe de la data acesteĭ rezilierĭ.

Condiţiunile generale de arendare şi regulamentul de licitaţie se pot vedea în *Monitorul oficial* No. 231 din 1887.

Şeful serv. bunurilor, **Cons. Filipescu.**
No. 4284. Septembre 1.

Tipografia Modernă Gregorie Luis Strada Academieĭ 24.